

ת"פ (ירושלים) 49704-08-22 - מדינת ישראל נ' פואד מוזפר

ת"פ (ירושלים) 49704-08-22 - מדינת ישראל נ' פואד מוזפרשלוס ירושלים

ת"פ (ירושלים) 49704-08-22

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עוה"ד אביה בניסטי

מטעם תביעות ירושלים

נגד

פואד מוזפר

בית משפט השלום בירושלים

[10.09.2024]

כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר

ע"י ב"כ עוה"ד מחמוד רבאח

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של הסעת שב"ח, לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, בכך שביום 30.7.2022 בשעת צהריים נתפס בירושלים ברכבו, כשהוא מסיע תושב האיזור ללא אישור שהייה בישראל. בתשובה לאישום, שהתקבלה ע"י המאשימה, הוסיף ב"כ הנאשם, כי הנאשם הוא חברו של התושב הזר. באותו יום שוחחו השניים כאשר הנאשם היה שרוי בדיכאון על מות אביו, וחברו הציע שיסעו לים כדי להקל על מצב רוחו של הנאשם. הנאשם הסכים ולמרות שידע שהחבר הוא תושב האזור, התבייש לשאלו אם יש לו אישור שהייה.

מהלך הדין

2. הסניגור ביקש לשלוח את הנאשם לשירות המבחן לקבלת תסקיר, שיבחן גם את שאלת ביטול ההרשעה, נוכח

עיסוקו של הנאשם כרופא שיניים.

תסקיר שירות המבחן

3. מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם עולה, כי הוא בשנות החמישים לחייו, גרוש ואב לשתי בנות קטנות, ונמצא אתן בקשר במסגרת זמני שהיה. הנאשם רופא שיניים בעל מרפאה פרטית. בשנתיים האחרונות אינו עובד על רקע מצב רפואי מורכב, אך מתפרנס ממרפאתו ומעסקים אחרים. בשל מצבו הרפואי הוא מטופל לסירוגין בסין ולכן מרבה בנסיעות אליה וממנה. הוגש מסמך. שירות המבחן התרשם מאדם נורמטיבי ללא עבר פלילי שקיבל אחריות למעשיו. לא אותרו צרכים טיפוליים ולכן לא ניתנה המלצה כזו, אך השירות סבר שהעונש הראוי הוא של"ץ אך הנאשם ציין כי לא יוכל לבצעו בשל מצבו. שירות המבחן המליץ על ביטול ההרשעה מחשש לפגיעה במשלח ידו של הנאשם. טיעונים לעונש
4. הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית. מחד גיסא, ב"כ המאשימה עתרה למתחם שבין 4 ל-12 חודשי מאסר וביקשה להטיל מאסר בעבודות שירות בתחתית המתחם. היא עמדה על הרשעת הנאשם. מאידך גיסא, ב"כ הנאשם להיעתר להמלצת שירות המבחן. קביעת מתחם הענישה
5. מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם, ומדיניות הענישה.
6. אשר לערכים המוגנים, במעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים של ריבונות המדינה וביטחונה, כל זאת במידה מזערית.
7. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: הנאשם ביצע את העבירה ללא מניע נפסד, אך הוא אחראי למעשים הואיל והיה מודע להיות חברו תושב האיזור. בפועל לא סיכן את ביטחון המדינה נוכח ההיכרות ביניהם, ומכאן שפוטנציאל הנזק לא היה רב בנסיבות המקרה.
8. אשר למדיניות הענישה הנוהגת, זו מתונה בכל הנוגע להסעה שלא בנסיבות מחמירות. מפנה לרע"פ 1119/18 חסן נ' מ"י (מיום 9.5.2018) שם דובר בהסעת 2 שב"חים. נקבע מתחם שבין מאסר מותנה עד מספר חודשי מאסר ואושרה הרשעה ועונש של 100 שעות של"ץ ומאסר מותנה. בנסיבות חמורות יותר של ניסיון הסעת 3 שב"חים שהתחפשו לחרדים, הסתיימו ההליכים ב-80 ימי עבודות שירות בהתבסס על מתחם שבין חודשיים ועד 15 חודשים - רע"פ 2844/16 ביאלה נ' מ"י (מיום 13.4.2016).
9. מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על מאסר מותנה ואפשרות של של"ץ ועד ל-3 חודשי מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות. נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה והמיקום במתחם
10. ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: מדובר באדם נורמטיבי, רופא במקצועו, ללא עבר פלילי שמאז לא נפתחו לו תיקים חדשים. הוא קיבל אחריות למעשיו ומתמודד כיום עם מצב בריאותי מורכב, שאף מונע ממנו מלעבוד בשלב זה. לכן יש למקמו בתחתית המתחם.

ביטול הרשעה

11. בידוע, שעה שנמצא כי נאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו, יש להרשיעו. זהו הכלל. אי-הרשעה הוא היוצא מן הכלל. בע"פ 2083/96 כתב נ' מ"י (מיום 21.8.1997) קבע בית המשפט העליון כי אי-הרשעה תיתכן בהינתן שני תנאים מצטברים: הראשון, כאשר טיב העבירה מאפשר אי-הרשעה מבחינת שיקולי הענישה ליחיד ולרבים; השני, כאשר הנזק העלול להיגרם לנאשם מעצם הרשעתו הוא קונקרטי ובלתי מידתי בנסיבות העניין. ראו בהקשר זה גם את ע"פ 5985/13 אבן נ' מ"י (מיום 2.4.2014) בפסקאות 6 ו-7. אשר לתנאי הראשון, זה מתקיים שכן אין מדובר בנסיבות חמורות כלל ועיקר כפי שעמדתי עליהן. אשר לתנאי השני, גם תנאי זה מתקיים, שכן כידוע, רופא הוא מקצוע הדורש רישוי, כאשר בסעיף 41 לפקודת הרופאים [נוסח חדש], תשל"ז-1976, נתונה לשר הבריאות סמכות לבטל רישיונו של רופא, בין היתר בשל הרשעה פלילית (סעיף קטן 5). משכך, אין מדובר בנזק תיאורטי, אלא בנזק קונקרטי שעלול להיגרם לנאשם בצורת אובדן משלח ידו. הואיל ואין מדובר בעבירה חמורה ונוכח גילו של הנאשם והיעדר משלח יד אחר, אינני סבור כי זהו סיכון שהנאשם יכול ליטול, ומכאן שאני מבטל את ההרשעה.

גזירת הדין

12. לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. פיצוי לעמותת "נט"ל (נפגעי טראומה על רקע לאומי)" (ע"ר 580318129) בסך 5,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1.11.2024;

ב. התחייבות בסך 10,000 ₪ שלא לעבור כל עבירה על חוק הכניסה לישראל בתוך שנה מהיום. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

קנסות ופיצויים ניתן לשלם כעבור 3 ימים מיום מתן גזר הדין בחשבון המרכז לגביית קנסות בדרכים הבאות:

· בכרטיס אשראי באתר www.eca.gov.il

· בטלפון: *35592 או 073-2055000

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר בהצגת תעודת זהות בלבד

לא יונפקו שוברי תשלום.

ניתן לקזז מכל הפקדה שבתיק או בתיק קשור על אף הודעת עיקול. ככל שקיימות יתרות זכות ואין עיקולים ניתן להשיב למפקיד. מובהר כי ככל שבוצעו חילוטים, לא יושבו הכספים.

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ז' אלול תשפ"ד, 10 ספטמבר 2024, במעמד הצדדים.